

РЕШЕНИЕ

№ 1586

гр. София, 29.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: И Г

при участието на секретаря С Р
като разглежда докладваното от И Г Гражданско дело № 20231110121276 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Образувано е по искова молба „А“ АД, чрез пълномощника юрисконсулт М Ж, срещу „З“ АД. Предявени са положителни установителни иски с правно основание чл.415, ал.1 от ГПК във вр. с чл.422 от ГПК във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК във вр. с чл.411 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД за установяване дължимостта на вземанията, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №62965/2022г. по описа на СРС, 140 състав.

Ищецът твърди, че на 01.03.2018г. на пътя от гр. Варна към гр.Бургас, на 3 км преди гр. Бяла, е реализирано ПТП, при което водачът на лек автомобил марка „Пежо“, модел „406“, с рег. №xxx, поради недостатъчен контрол на управляваното МПС поднася на завой, навлиза в лентата за насрещно движение и блъска в лявата част насрещно движещ се лек автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“ с рег. №xxx. Вследствие на инцидента били нанесени материални щети на лек автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“ с рег. №xxx по лявата страна на автомобила. За ПТП бил съставен двустранен констативен протокол, подписан от водачите, които се съгласили за механизма на ПТП и видимите увреждания по автомобила. Към момента на настъпване на ПТП лек автомобил марка „Рено“, модел „Мастер“ с рег. №xxx бил застрахован по застраховка „Каско“ при ищцовото дружество, като ищецът заплатил за ремонта на автомобила застрахователно обезщетение в размер на 1282,16 лева. Отговорността на водача на лек автомобил марка „Пежо“, модел „406“, с рег. №xxx била застрахована при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валидна към датата на ПТП. Поради това ищецът отправил до ответника покана за възстановяване

на изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 1297,16 лева с включени ликвидационни разноси в размер на 15 лева, като на 23.11.2018г. ответникът платил част от сумата в размер на 1001,16 лева, но останал неплатен остатък в размер на 296 лева. По заявление на ищеца в негова полза била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК за претендираната сума и за мораторна лихва. В законоустановения срок длъжникът възразил срещу заповедта за изпълнение, поради което съдът указал на кредитора да предяви искове за установяване на вземанията си. С оглед изложеното ищецът моли съда да постанови решение, с което да се признае за установено, че ответникът му дължи претендираните суми, както и да бъде осъден да му заплати направените по делото разноси.

Ответникът, чрез пълномощника юрисконсулт Д. С., е депозирал писмен отговор на исковата молба по реда и в срока на чл.131, ал.1 от ГПК, с който оспорва изцяло предявените искове, като навежда доводи за неоснователност и моли да бъдат отхвърлени. Излага доводи, че застрахованият при него водач не е нарушил разпоредбите на ЗДВП и правилника по неговото прилагане, респ. не е причинил процесното ПТП. Ответникът не оспорва наличието на валидни застрахователни правоотношения по договори за застраховка „Каско“ и „Гражданска отговорност“, валидни към датата на настъпване на ПТП по отношение на двата автомобила. Оспорва механизма на ПТП, както и въобще настъпването на ПТП при така описаните механизъм и участници. Не било доказано, че вината за настъпване на ПТП е на застрахования при ответника водач. Оспорва наличието на причинно-следствена връзка, като поддържа, че описаните щети не кореспондират с твърдения механизъм на ПТП. При условията на евентуалност счита претенцията за прекомерна по размер. Излага твърдения, че ответникът е платил на ищеца сумата в размер на 1001,16 лева във връзка с процесното ПТП, като счита, че тази сума е достатъчна предвид степента на увреждане на автомобила. Оспорва наличието на причинно-следствена връзка между твърдените щети по среден панел, като поддържа, че същите не са резултат от процесното събитие.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, приема за установено следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени установителни иск с правно основание чл.415, вр. чл.422 ГПК, вр. чл.411 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата от 296 лв., представляваща незаплатен остатък от регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по сключена имуществена застраховка “Каско”, ведно със законната лихва от подаване заявлението по чл.410 ГПК до окончателното изплащане на задължението, както и сумата в размер на 90,20 лв. - мораторна лихва за периода 18.11.2019г. -18.11.2022г., ведно с разноските.

Като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните, са отделени

обстоятелствата, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение по сключена застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" при ответното дружество, за лек автомобил "Пежо" 406 с рег.№ xxx, както и че към датата на настъпване на ПТП е било налице валидно застрахователно правоотношение по сключена с ищеца застраховка "Каско" за лек автомобил "Рено", модел "Мастер" с с рег.№ xxx. Страните не спорят, че на 23.11.2018г., дружеството - ответник заплатило на ищеца по отправената регресна покана за възстановяване на обезщетение в размер на 1297,16 лв., сума в размер на 1001,16 лв.

От представените и приети по делото писмени и гласни доказателства, в т.ч. от представеното и прието по делото експертно заключение по назначената съдебно-техническа експертиза и по допълнителната такава се установява от **фактическа и правна страна** следното:

Съдът, с оглед приетите за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелства, както и от представените доказателства по делото за извършено частично плащане на сумата от 1001,16 лв. от ответника, по отправената регресна покана, намира че макар същия да сочи в отговора на исковата молба, че оспорва изцяло исковите претенции по основание и по размер, в т.ч. механизма на настъпване на ПТП, вината на водача на застрахования при него автомобил, както и причинно-следствената връзка между настъпилите вреди и ПТП, с извършеното частично плащане, същият е признал дължимостта на вземането в заплатения размер.

Съдът кредитира изцяло изготвеното по делото експертно заключение по назначената САТЕ, в т.ч. досежно посоченият механизъм на настъпване на ПТП, вината на водача на лек автомобил "Пежо" 406 с рег.№ xxx за настъпването му, както и това, че имуществените вреди, настъпили по лек автомобил "Рено", модел "Мастер" с с рег.№ xxx, са именно в резултат на настъпилото ПТП, в т.ч. средният ляв панел, като макар същия фрагмент да се констатира, че не фигурира в описа, изготвен застрахователя по заведената щета, то съобразно установения механизъм на настъпване на ПТП и мястото на физическо съприкосновение /удара/ между автомобилите, се установява по безспорен начин, че същият е бил увреден в резултат на ПТП, като е бил подменен при извършване на ремонта. В тази насока, съдът не споделя като основателни възраженията на ответната страна, че процесният детайл не е бил увреден в резултат на ПТП, поради което сумата за подмяната му не следва да бъде включена в заплатеното застрахователно обезщетение. Видно от приложения към описа по заведената щета, снимков материал, неразделна част от същия, процесният детайл липсва, което кореспондира изцяло с изводите на вещото лице и с останалите събрани по делото писмени доказателства за извършен ремонт на увредените детайли на пострадалото в резултат на ПТП, МПС - лек автомобил "Рено", модел "Мастер" с с рег.№ xxx. Съобразно с констатациите на вещото лице, сумата по извършения ремонт, изчислена по средни пазарни цени е в размер на 1416,83 лв., като по

делото се установява, че ремонтът е осъществен с оригинални части.

Възражението за наличието на съпричиняване в размер на 50 %, от водача на пострадалия автомобил следва да бъде оставено без уважение, съобразно с приетото за установено относно механизма на настъпване на ПТП.

В резултат на осъществения фактически и правен анализ на събраните по делото доказателства, в т.ч. от приобщеното експертно заключение, се установява по безспорен начин настъпването на застрахователното събитие, по посочения от вещото лице механизъм, по вина на лек автомобил "Пежо" 406 с рег.№ xxx, застрахован при ответното дружество по валидно сключена застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", като в резултат на настъпилото ПТП, на л.а. "Рено", модел "Мастер" с с рег.№ xxx, застрахован при ищцовото дружество по валидно сключена застраховка "Каско", били причинени вреди в размер на 1416,83 лв., като ищецът заплатил осъществения ремонт на увреденото МПС в размер на 1282,16 лв., както и 15 лв. ликвидационни разходи, видно от представените с исковата молба, писмени доказателства, а ответникът му възстановил сумата от 1001,16 лв.

С оглед на гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че предявената искова претенция по иска с правно основание чл.411 КЗ, е основателна, но с оглед на диспозитивното начало, съдът следва да я уважи до размера посочен в исковата молба, а именно на 296 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК до окончателното изплащане на вземането.

Съобразно извода за основателност на главния иск, следва да бъде уважен в цялост и предявеният акцесорен такъв, за мораторна лихва за посочения в исковата молба, период.

По разноските.

Съобразно изхода от настоящия правен спор, на основание чл.78, ал.1 и ал.8 ГПК, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноските по исковото производство, за държавна такса и депозит за вещо лице, както и за юрисконултско възнаграждение, в общ размер на 325 лв.

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че ЗАД „Д” АД, ЕИК xxx, със седалище и адрес на управление гр. xxx, представлявано от законните си представители, дължи на ЗАД „А” АД, ЕИК xxx, със седалище и адрес на управление гр. xxx, представлявано от законните си представители, на основание чл.411 КЗ, вр. чл.415 вр. чл.422 ГПК, сумата от **296 лв.**, представляваща незаплатен остатък от регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по сключена имуществена застраховка /"Каско"/, ведно със законната лихва от подаване на заявлението по чл.410 ГПК до окончателното изплащане на задължението,

както и на основание чл.86, ал.1 ЗЗД вр. чл.415 вр. чл.422 ГПК, сумата от **90,20 лв.**, мораторна лихва за периода 18.11.2019г. -18.11.2022г..

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 и ал.8 от ГПК, **ЗАД „Д” АД, ЕИК xxx**, със седалище и адрес на управление гр. xxx, представлявано от законните си представители, да заплати на **ЗАД „А” АД, ЕИК xxx**, със седалище и адрес на управление гр. xxx, представлявано от законните си представители, сумата от **325 лв.** за разноси в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____